

با اسکن کیوآرکد مستند
این گزارش را ببینید.

عکس: مونا فاضلی- روستای آهار- تهران

چشمه‌هایی که بوی شکوفه می‌دهند

آهار، یکی از معدود روستاهایی است که هنوز آلبالو خشکه و گیلان خشکه‌اش شهرت دارد

زالال از دل کوه پایین می‌ریزد، از بلندی حدود ۲۰ متری، و حوضچه‌ای خنک در پایش می‌سازد؛ جایی برای نشستن، نوشیدن آب چشمه و بستن چشم‌ها. نکته: مسیر شکراب کوهستانی و پرفرازونشیب است و برای افراد ناآشنا یا کم‌توان فیزیکی نیاز به راهنما یا همراه دارد.

امامزاده طاهر و زاهد در سایه‌سار آرامش کوهستان
در مسیر آبشار، به گنبدی سبزرنگ می‌رسی، با درختانی که گرداگردش سایه انداخته‌اند. اینجا امامزاده طاهر و زاهد است؛ مکانی مقدس برای اهالی و زائران کوه. فضای اطراف آنجا پر از سکوت، نسیم و آرامشی است که انگار از قلب تاریخ آمده است. خیلی از کوهنوردها آنجا استراحت می‌کنند، نذر می‌برند یا فقط چند دقیقه در سکوت می‌نشینند.

می‌شود که بر فراز آنها، هنوز غرور و شکوهی خاموش ایستاده؛ قلعه دختر؛ بنایی که به باور مردم محلی، به دوره پیش از اسلام برمی‌گردد و به الهه ناهید (ایزدبانوی آب و باروری) تقدیم شده بود. نامش در بسیاری از مناطق ایران تکرار شده، اما قلعه دختر آهار، یکی از خاص‌ترین آنهاست. دسترسی به قلعه از میان باغ‌ها و شیب‌های سنگلاخی ممکن است و باید حدود ۳ ساعت از داخل روستا به بالا بروی. در روزهای صاف، از آن بالا، روستای آهار مثل قالی سبز زیر پا پهن است و رشته‌کوه البرز، دست‌نیافتنی و نزدیک، روبه‌رویت می‌نشیند. بنای قلعه سنگی است، با دیوارهای نیم‌فروپاشیده، اما هنوز هم جای دروازه و برجک‌ها دیده می‌شود.

اگر مسیر شمالی روستا را در پیش بگیری، همراه با صدای رود و از میان درخت‌های چنار و گردو بگذری، پس از حدود ۲ ساعت کوه‌پیمایی، به آبشار شکراب می‌رسی. آبی

دره‌ای پیچیده در شکوفه و سایه کوه؛ جایی که کوچه‌های خاکی‌اش به رود می‌رسند و خانه‌های کاهگلی‌اش به آسمان نزدیک‌ترند؛ اینجا آهار است. روستایی پنهان در منطقه رودبار قصران، در شمال شرقی تهران که هنوز لهجه شمرونی در کوچه‌هایش شنیده می‌شود و باد، بوی نان داغ و برگ درختان آلبالو را با خود می‌برد. در اواخر بهار و اوایل تابستان، میوه‌ها را با دقت از درخت می‌چینند، با دستمال پاک و روی بام‌های روستا پهن می‌کنند تا آفتاب کوهستانی، آهسته و طبیعی، طعم‌شان را ماندگار کند. آلبالو و گیلان خشکه آهار شیرینی و ترشی‌شان طعم خوش قاقالی‌لی‌های مادر بزرگ را تداعی می‌کند.

نگهبان خاموش آهار

در بالادست روستا، بر تپه‌ای صخره‌ای، ویرانه‌هایی دیده

اطلاعات کاربردی

موقعیت جغرافیایی: استان تهران - بخش رودبار قصران - حوالی اوشان و فشم

فاصله از تهران: حدود ۳۵ کیلومتر - حدود یک ساعت با ماشین

ارتفاع روستا: حدود ۲۴۰۰ متر از سطح دریا

محصول شاخص: آلبالو، گیلان، آلبالو خشکه و گیلان خشک شده سنتی

ویژگی: طبیعت کوهستانی، شکوفه‌ها، رودخانه، قلعه دختر، آبشار و فضای بومی

اقامت: اقامتگاه بومگردی محدود، اما بیشتر بازدیدها به صورت روزانه است

پیشنهاد عکاسی: بام قلعه دختر، مسیر رود، بام‌هایی پر از میوه خشک و شکوفه‌های بهاری

نکته مهم: احترام به باغ‌های شخصی و مسیرهای محلی، همراه داشتن آب، کفش مناسب و ترجیحاً کلاه آفتابگیر در تابستان